

До кадъ може да заведе таквози невѣріе, това за примѣръ показува Франція, гдѣ-то отъ тойзи горчивъ коренъ ся породи *Революція-та*, коя-то станѫ толкози пълна съ жестокости, колкото коя да е исторія на свѣта. Тя бѣше подражаніе-то на прѣдшествующе освобожденіе на *Слѣвернѣ-Америкѣ*, гдѣ-то за вѣрж-тѣ изгонени-тѣ Пуритани, Квакери, Баптисти бѣхъ основа на колони-тѣ въ кои-то Цинцендорфъ, Веслей и Витфелдъ въ онова хладно врѣме на растяще-то равнодушіе събудихъ новъ животъ, и въ кои-то Миссіонери-тѣ, както младый-тѣ Майгю и распаленный Брейнардъ († 1747) проповѣдахъ Евангеліе-то на туземцы-тѣ. По образъ-тѣ на Англійскѣ-тѣ революції въ 1688 годинѣ, само безъ религиозны побужденія, кои-то още гърмѣхъ въ тази, Американци-тѣ ся отдѣлихъ отъ матернѣ-тѣ си земї (1776—1783) и съставихъ единъ свободенъ Щатъ; всичко въ Европѣ сега мечтаеше за свободѣ и человѣчески права. Така прѣдпріехъ въ *Франції* безиравственни и безвѣрни мажие сѫщете дѣло (1789) но можихъ само да съси-пять църквѣ-тѣ и държавѣ-тѣ безъ да основътъ единъ новъ животъ. За Католическѣ-тѣ църкви това бѣше единъ заслуженъ сѫдъ; священници-тѣ и сега ся прислѣдавахъ както тѣ бѣхъ прислѣдавали прѣди това Гугеноти-тѣ. Ужасни-тѣ человѣци кои-то добыхъ управление-то дързнувахъ да уничтожать Недѣлній день и Господни-тѣ празници, и да обявява чрѣзъ едно постановленіе